

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۷ سپتمبر ۲۰۲۴

یونس نگاه

کدام یکی مزاحم ادغام مهاجران است، لباس یا باورها؟

در شهری که ما زندگی می‌کنیم مردم به لباس، خوراک، فرهنگ و ظواهر متفاوت دیگران حساسیت نشان نمی‌دهند. لباس‌های وطنی ما و شما در یگان فروشگاه و طنداران فروخته می‌شوند، عده‌ای از وطنداران با پیراهن تنبان و دیگر لباس‌های مخصوص وطنی گشت‌وگذار می‌کنند، خوراک وطنی ما از جمله پلو، کباب، بولانی و آشک از سوی مهاجران کشورهای دیگر و مردم محل استقبال می‌شود.

تبدیل لباس و ظواهر کار آسان نیست. حتی اگر لباس محلی این مردم را بپوشیم باز هم شیوه پوشش ما و شما با دیگران متفاوت است. در پارک‌ها حتی از شیوه گام برداشتن آدم‌ها می‌توان فهمید که کجایی اند. زنان ترکیه با زنان افغان در شیوه راه رفتن تفاوت دارند، چه رسد به شیوه آرایش و پوشیدن لباس. مردان هم همین‌طور.

خلاصه فرهنگ چیز بسیار فراگیر و عمیق است. شما بخواهید یا نخواهید فرهنگ را با خود به کشورهای دیگر خواهید برد. مردمان دیگر به تفاوت‌های غیرتجاجمی و نامزاحم ظاهری و فرهنگی شما واکنش نشان نمی‌دهند.

واکنش‌های مردم محل در برابر مهاجران از جاهای دیگر سرچشمه می‌گیرد.

اول) تفاوت‌ها در رفتار و عادات. باید بگوئیم شاخ‌های رفتارهای اجتماعی و عادات خود را اصلاح کنیم. این عادات از تف انداختن روی سرک تا نگاهی که دیگران را اذیت کند، گشت و گذار یا نشست و برخاستی که برای دیگران تابو یا زشت باشد متنوع است. اگر لباس رایج جامعه میزبان را بپوشیم، موی و ریش خود را شبیه آنان بسازیم و حتی از عطرها رایج آن مردم استفاده کنیم اما رفتار ما با معیارهای حقوقی و اجتماعی آن جامعه در تناقض باشد انگشت‌نما می‌شویم و مردم واکنش منفی نشان می‌دهند.

دوم) باورهای ما هم ممکن است مایه دردرس شود. شاید عقاید ما چنان متفاوت با مردم آن شهر باشد که وقتی بیانش کنیم آنان احساس خطر کنند. مثلاً اگر ما به نجسی دیگران باور داشته باشیم، به جهاد علیه آنان فکر کنیم، یا فرهنگ

آنان را تنفرآمیز و فاسد بدانیم، حتماً این باورها در رفتار و گفتار ما ظاهر شده و باعث آزار یا هراس آنان می‌شود. آن وقت خود ما به دردرس می‌افتیم.

خلاصه درسرهایی که می‌کشیم از کردار و گفتار است نه از لباس و رنگ جلد و تفاوت‌های ظاهری دیگر. تفاوت‌های ظاهری و فرهنگی اگر به خوبی و متمدنانه به کشورهای میزبان انتقال یابد شما را برای آن جوامع دوست‌داشتنی‌تر و پذیرفتنی می‌سازد. آدم‌ها از دیدن چیزهای تازه و پذیرفتن انسان‌هایی که رنگ و بوی تازه و متفاوت با خود بیاورند خوشحال می‌شوند، به شرطی که این کار با لبخند و دوستی همراه باشد نه با الله اکبر و تکفیر و نگاه‌های خشم‌آلود. از پیراهن تنبان خود نسرمد، متوجه ذهنیت‌ها و رفتارشان باشید و پنداران عزیزی که در کشورهای میزبان درگیر جای پا پیدا کردن آید.